

ดอกไม้ไฟ เสียงดัง

หลากส์

“ทำไมพระบิดา
บนสวรรค์ไม่ทรงทำให้
เสียงดังหายไป?”
ชาร์ลอตต์ถาม

โดย เฮเธอร์ ซัลลิแวน
(เรียบเรียงจากเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

ชาร์ลอตต์เกลียดเสียงดัง! เธอไม่ชอบเสียงที่ดังก้อง
ในตัวหรือเสียงที่ดังวิ่งอยู่ในหัว แม้ว่าเธอจะรู้ว่า
ตัวเองปลอดภัย แต่เธอยังรู้สึกเครียดเมื่อได้ยินเสียงล้อรถ
สีกักบนถนนดังเอี๊ยด ผู่ชนโห่ร้อง หรือเสียงตึกถล่ม
และชาร์ลอตต์ไม่ชอบดอกไม้ไฟเลยจริงๆ!

ครอบครัวของเธอพยายามทำหลายวิธีเพื่อปกป้องเธอเมื่อ
มีเสียงดัง คุณพ่อซื้อที่ครอบหูแบบพิเศษให้เธอเพื่อช่วย
ป้องกันเสียงรบกวน เมื่อเกิดฟ้าร้อง คุณแม่จะซุกตัวอยู่
ใต้ผ้าห่มกับเธอ นอกจากนี้ ชาร์ลอตต์สาวอ่อนวอนขอ
ความช่วยเหลือให้ตัวเองไม่กลัว

สิ่งเหล่านี้ล้วนช่วยได้ แต่เสียงดังยังทำให้เธอรู้สึก
หวาดกลัวอยู่ดี
“เราจะไปชมการแสดงดอกไม้ไฟสุดพิเศษที่
สวนสาธารณะกันคืนนี้จ๊ะ” คุณแม่บอกกับชาร์ลอตต์
“ลูกอยากไปด้วยไหม?”

ชาร์ลอตต์ขมวดคิ้ว “แต่ดอกไม้ไฟเสียงดังมากเลยนะคะ”
“ตอนนี้ลูกโตขึ้นแล้ว การดูดอกไม้ไฟอาจจะสนุกมากขึ้น
ก็ได้นะ” คุณแม่พูด “เพื่อนทุกคนของลูกจะอยู่ที่นั่น เราเอา
ที่ครอบหูแบบพิเศษไปด้วยก็ได้ ลูกคิดว่าจะลองดูได้ไหม?”
ชาร์ลอตต์ถอนหายใจ “โอเคค่ะ หนูลองดูก็ได้”

การแสดงดอกไม้ไฟที่สวนสาธารณะเริ่มต้นได้อย่าง
สมบูรณ์แบบ ชาร์ลอตต์และเพื่อนๆ วิ่งไปทั่วสนามหญ้า
แบ่งขนมและเล่นเกมกัน ไม่นานท้องฟ้าก็มืดลง ชาร์ลอตต์
นั่งลงและเอาที่ครอบหูออกมาขณะที่เธอมองดูท้องฟ้าอย่าง
ประหม่า

บูม! บูม! บิ่ง!
หัวใจของชาร์ลอตต์เต้นเร็วขึ้น และเธอรู้สึกแน่นหน้าอก
ไปหมด เธอลุกขึ้นและพยายามหนีเสียงที่ดังอยู่รอบตัวเธอ
คุณแม่วิ่งตามชาร์ลอตต์แล้วอุ้มเธอขึ้นมา ทั้งสองนั่งลง
และคุณแม่กอดเธอไว้แน่น น้ำตาไหลลงมาบนแก้มของ
ชาร์ลอตต์

“แม่ขอโทษที่ทำให้ลูกกลัว” คุณแม่พูด “เมื่ออยู่นี้แล้ว
มาดูที่สิกันดีกว่า ลูกจะได้ไม่ต้องสนใจเสียงมากนัก
ลูกมองเห็นอะไรด้วยตาบ้างจ๊ะ?”

ชาร์ลอตต์สุดลมหายใจเอือกใหญ่ “หนูเห็นสีทอง สีแดง
และสีเขียวค่ะ”

“งั้นลองใช้จมูกดูซิ” คุณแม่พูด “ลูกได้กลิ่นอะไรบ้าง?”
“หนูได้กลิ่นควันและหญ้าค่ะ” ชาร์ลอตต์พูด “และ
ป๊อปคอร์นด้วย!”

“ตอนนี้ลูกสามารถใช้ประสาทสัมผัสอะไรได้อีกบ้าง?”
ชาร์ลอตต์หลับตาลง “หนูใช้ความรู้สึกได้ค่ะ เมื่อ
ดอกไม้ไฟระเบิด หนูรู้สึกได้ถึงความรู้สึกสั่นสะเทือนที่หน้าอก”

“ลูกได้รสชาติอะไรไหม?” คุณแม่ถาม
ชาร์ลอตต์แอบลิ้นออกมา “หนูชิมดอกไม้ไฟไม่ได้ค่ะ”
เธอหัวเราะ

ทั้งหมดนี้ทำให้ชาร์ลอตต์อยากรู้ **ผู้คนสร้างสิ่งที่แตกต่าง
กันได้อย่างไร? เธอสงสัย ทำไมดอกไม้ไฟจึงระเบิดได้?
พวกเขาสร้างรูปร่างที่แตกต่างกันได้อย่างไร? ดอกไม้ไฟ
ดูไม่น่ากลัวนักในตอนนี**

“คุณแม่คะ ดอกไม้ไฟน่าทึ่งมาก!” ชาร์ลอตต์พูด
คืนนั้นขณะที่คุณแม่อุ้มชาร์ลอตต์เข้านอน ชาร์ลอตต์
ถามว่า “ทำไมพระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงตอบคำสวด
อ่อนวอนของหนูเมื่อหนูขอให้พระองค์ทรงทำให้เสียงดัง
หายไปล่ะคะ?”

คุณแม่ก็คิดถึงอยู่ครู่หนึ่ง “พระบิดาบนสวรรค์ไม่ได้ทรง
ทำให้สิ่งที่น่ากลัวหายไปเสมอไปหรอกจ๊ะ” เธอพูด
“แต่บางครั้งพระองค์ทรงช่วยให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆ
แตกต่างออกไปหรือให้ใครสักคนช่วยปกป้องโยนเรา”

“เหมือนกับที่พระองค์ทรงช่วยหนูในคืนนี้!” ชาร์ลอตต์
พูด

“ถูกต้องจ๊ะ!” คุณแม่ยิ้ม “ลูกไปชมการแสดงดอกไม้ไฟ
ถึงแม้ว่าลูกกลัว จากนั้นพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยบรรเทา
ความกลัวของลูก และพระองค์ทรงช่วยให้ลูกเห็นความ
สวยงามของดอกไม้ไฟโดยใช้ประสาทสัมผัสอื่นๆ อีกด้วย”

ชาร์ลอตต์คิดถึงสีสันอันสดใสบนท้องฟ้าแล้วยิ้ม เธอยัง
คงไม่ชอบเสียงดัง เสียงพวกนั้นยังคงทำให้เธอกลัว แต่เธอ
รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงสามารถช่วยให้เธอกล้าหาญได้
เสมอ ●

“อย่ากลัวเลย เพราะเรายูกับเจ้า”
(อิสยาห์ 41:10)